SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 33. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 20, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЛЮТОГО 1991 Ч. 33. РІК XCVIII.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ГОДИТЬСЯ НА АВТОНОМІЮ КРИМУ

Москва. — Як повідомляє газета „Известия" з 13-го лютого, Кримська Автономна Совєтська Соціялістична Республіка відновлена рішенням Верховної Ради України 12-го лютого. Нова автономія створена в межах території Кримської области. У документі сказано, що Кримська АССР відтворюється „у складі Української ССР".

До прийняття конституції автономії та створення на її основі державних органів, парлямент України надів вищою владою на території Кримської АССР недавню Кримську Обласну Раду, яка тепер отримала статус Верховної Ради автономної республіки.

Поіменне голосування показало, що за відновлення Кримської автономії висловились 253 депутати з 355. Таким чином питання автономії вирішили, однак проблеми кримських татар залишилися без змін.

Згідно з повідомленням УНІАР, у Симферопільському клюбі виборців відбулася конференція „за круглим столом", організована кримською філією Партії Демократичного Відродження України на чолі з Євгеном Козбаном. Участь взяли представники усіх партій, рухів і організацій Криму демократичного спрямування, й також представники обкому КПУ і організації „Демократична Росія" на чолі з народним депутатом РСФСР Михайлом Астаф'євим. Деякі промовці, зокрема аспірант симферопільського університету О. Синиця, працівник обкому КПУ А. Фурманчук та представник „Демократичної Росії" М. Астаф'єв обстоювали збереження імперії та ідею малого союзу, висловлену Солженіцином. Лідер кримсько-татарського національного руху Мустафа Джемільов висловив жаль, що парлямент України, замість відновлення національних прав кримських татар, створив теориторіяльну російськомовну автономну республіку. Він заявив, що незабаром буде скликаний свій кримсько-татарський парлямент.

Працівники міліції 14-го лютого у Бахчисараї захопили вантажний автомобіль з гуманітарною допомогою з Німеччини вагою 5,800 кілограмів. Допомогу зібрали члени Федерації Тюркіслам і Асоціяції кримських татар в Авгсбургу для надання допомоги татарам, які повертаються до Криму. Гуманітарна допомога була призначена центральній раді організацій кримсько-татарського національного руху.

Міліціянти діяли за наказом голови кримського облвиконкому Олександра Багалугри і заявили, що цей багаж буде переданий у розпорядження створеного при облвиконкомі Комітету в справах депортованих народів. Протести члена німецької Асоціяції кримських татар Абдусемі Бойсу, який супроводжував вантаж, до уваги не взяли. Вантаж замкнено у складі бахчисарайської митниці. Допомогу з Німеччини буде тимчасово припинено, оскільки допомогові організації не бажають мати нічого спільного з маріонетковим комітетом.

У Симферополі при міжнародному клюбі ділових людей „Кримгеліо", створеного минулого року задля впровадження і використання альтернативних джерел енергії, існує постійнодіючий орган. Він підготовляє проведення в червні симпозіюму з питань перспектив вітрової енергетики. Під час симпозіюму буде влаштована виставка досягнень альтернативної енергетики у Польщі. Фахівці вважають, що наприкінці нинішнього тисячоліття та на початку наступного ресурси більшости атомних станцій України будуть вичерпані, а подальша їх експлуатація становитиме небезпеку. Між тим досвід показує, що, скажімо, на дрібних установках при невеликих тваринницьких фармах Китаю виробляється майже стільки ґазу, скільки перепадає Україні з трансконтинентальних ґазопроводів.

Міжнародна установа розгляне справу С. Хмари

Оттава (ОУПС). — Секретаріят Міжпарляментарної унії в Женеві, листом від 28-го січня повідомив голову Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР проф. Ярослава Рудницького в Канаді, що її Комітет людських прав для парляментаристів розглядатиме справу Степана Хмари на своїй сесії в Женеві в днях 4-7-го березня і повідомить голову об'єднання про своє рішення в цій справі.

Як відомо, проф. Рудницький інтервеньював у Міжпарляментарній унії на захист С. Хмари в грудні 1990 року і в січні 1991 року вислав на прохання генерального секретаря унії всебічну документацію щодо порушення парляментарного імунітету Хмари в Києві в листопаді 1990 року. Міжпарляментарна унія встановила досьє для Хмари і передала його справу до розгляду новоствореному Комітетові людських прав для парляментаристів у Женеві.

Американська фірма винаймає льожу в спортовій арені

Київ (УКРІНФОРМ, Л. Власюк). — Відома американська фірма „Діджитал", яка спеціялізується в електронічній техніці, має намір винайняти для свого представництва в Україні урядові льожі в Київському Палаці Спорту. Сторони домовилися про це на початку лютого в Києві. На запитання кореспондента, що спонукало адміністрацію спортової споруди на такий крок, директор палацу Віктор Ткаченко відповів: „Ми прийшли у відчай, підрахувавши свої витрати на поточний рік. Вони склали 2 мільйони карбованців. Стало ясно, що традиційними методами — рекламами, концерти, спортивні змагання — ми таких грошей не заробимо. Саме тоді й прийшла така думка".

Цю споруду протягом останніх тридцяти років вони берегли від стороннього ока. Вона була призначена для „високих осіб", котрі іноді відвідували гокейові, баскетбольні та інші змагання. Ніхто й не підозрівав, що за скромним рядом крісел, який бачили всі глядачі, розташовані розкішні апартаменти, декілька кімнат з дорогими меблями — лише один стіл коштує кілька тисяч карбованців, — дві великі кухні, рідкісні за красою килими, телевізії і навіть два ліфти — все це розташовано на трьох поверхах. А загальна площа спецкомплексу — понад 600 квадратних метрів. Щоправда, останні два роки „загадкова льожа" була порожня.

„Ми провели переговори з добрим десятком фірм, бажаючих купити цю споруду, — сказав В. Ткаченко. — Природно, хотілося продати як можна дорожче (повірте, льожа варта того). Адже валюта нам потрібна для придбання обладнання для спортової арени. Зупинились на фірмі ,Діджитал' і минулого тижня вже підписали протокол про намір. При чому, фірма прийняла одну з умов палацу спорту, що передбачала, як кажуть, ,гроші вперед' ".

Крім головного контракту, який повинен бути підписаний до 15-го березня, розроблено й додаткові угоди. Одна з них передбачає, що Київський Палац Спорту буде представником Фірми в пляні рекламового забезпечення.

ВАЛЮТА УКРАЇНИ БАЗУВАТИМЕТЬСЯ НА ВЛАСНІЙ РЕЗЕРВІ ЗОЛОТА

Київ. — Радіо Київ 11-го лютого повідомило, що на пресовій конференції цього дня в Києві, Леонід Кравчук, голова Верховної Ради України, підтвердив попередні звідомлення що для впровадження власної валюти Україна видобуватиме своє золото, поклади якого знаходяться в околицях Дніпропетровського та на Закарпатті. Він одначе попередив, що у своїх розмовах зі закордонними комерсантами-підприємцями йому стало зрозумілим, що економічна та політична стабільність, як також законні запоруки майна, будуть куди більш важливими, чим золото щоби привабити закордонний капітал та вкладників.

День після того, у вівторок, 12-го лютого, радіо Київ твердило, що експедиції Українського Інституту Геології та Фізики відкрили понад десять покладів золота в республіці, що мають економічні можливості. Один з цих покладів відкрито на річці Мокра Сура, притоці Дніпра, в околицях Дніпропетровського вже тому 25 років, але це трималося в тайні на наказ совєтського міністерства геології. Згідно з прелімінарними підрахунками, поклади золота в Україні є майже в два рази більші, як поклади Клондайку.

Ісляндія визнала Литву

Москва. — Речник управління інформації міністерства закордонних справ СССР Віталій Чуркін сказав на пресовій конференції, що амбасадор СССР в Ісляндії Ігор Красавін відкликаний у Москву для консультацій, поки від ісляндської сторони не будуть одержані відповідні пояснення у зв'язку з рішенням парляменту Ісляндії щодо встановлення дипломатичних зв'язків з Литвою.

Дипломат поінформував журналістів, що пізно увечорі в середу, 13-го лютого ,в міністерство закордонних справ СССР був запрошений амбасадор Ісляндії, якого прийняв заступник міністра закордонних справ Юлій Квіцінський і вручив йому ноту.

У документі сказано що „рішення Альтінґу (парляменту) Ісляндії про встановлення дипломатичних відносин з Литвою, як з незалежною республікою, є безпредметним, бо Литва залишається і далі республікою, що входить до складу СССР. Іґнорування цього є спробою вмішування у внутрішні справи Совєтського Союзу. Будь-які дії, які були б вжиті урядом Ісляндії для здійснення рішень Альтінґу, суперечили б зобов'язанням Ісляндії згідно зі статутом ООН, Гельсінкським заключним актом та іншими документами.

Далі в ноті совєтського міністерства закордонних справ сказано, що рішення ісляндського парляменту „представляє собою також спробу вмішування у внутрішній конституційний процес СССР, предметом якого є розгляд питань про статус республік в обновленій совєтській федерації, розмежування повноважень між центром і республіками, у тому числі у сфері відносин з чужинецькими державами".

На закінчення в ноті говориться, що міністерство закордонних справ СССР „вивловлює жаль у зв'язку з недружньою акцією ісляндської сторони і очікує відповідних пояснень".

МОСКВА І БАГДАД ЗАДОВОЛЕНІ ПЕРЕГОВОРАМИ

Ню Йорк. — У понеділок, 18-го лютого, в Кремлі відбулася нарада президента Міхаїла Ґорбачова з міністром закордонних справ Іраку Таріком Азізом. В цей час літаки союзників продовжували бомбардувати військові і стратегічні об'єкти в Іраку і Кувайті; а також позиції іракських військ вздовж кордону з Савдійською Арабією та вздовж ірак сько-кувайтського кордону. Два американські військові кораблі підірвалися на мінах у Перській затоці, в результаті чого сім моряків були поранені.

Після закінчення переговорів з Ґорбачовим Азіз вернувся у Багдад, хоч раніше твердив, що відправиться додому у вівторок. Якщо вірити повідомленням ґорбачовського пресового секретаря Віталія Ігнатенка, Т. Азіз плянував розповісти телефонічно своєму урядові про результати переговорів, але „зв'язок був ненадійний".

Ні В. Ігнатенко на пресовій конференції, ні Азіз на летовищі перед відлетом в Ірак ні словом не згадали про суть ґорбачовських „мирних ініціятив", хоч оба вони явно були задоволені ходом переговорів. „Це конкретний плян для мирного уреґулювання", — сказав Ігнатенко. „Зустріч була важливою, ми продовжимо консультації", — додав Тарік Азіз.

Те, чого не сказали ґорбачовський пресовий секретар і саддамівський міністер розповіла гамбурзька газета „Більд". Згідно з повідомленням газети , яка покликується на „інформаційні джерела" в Москві, пропозиції Ґорбачова містять чотири пункти: Ірак виведе війська з Кувайту без всяких попередніх умов, що полегшить досягнення миру; Совєтський Союз підтримає збереження в недоторканости державного устрою Іраку і його кордонів; Совєтський Союз виступить проти будь-яких санкцій щодо Іраку і будь-яких заходів покарання Саддама Гуссейна; всі інші проблеми, включаючи палестинську, повинні бути „розглянуті в майбутньому".

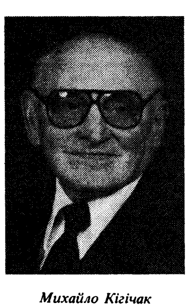
Тяжко сказати, наскільки достовірні повідомлення німецької газети. В усякому разі, уряди ЗСА, країн Західньої Европи і арабських країн-учасниць антиіракської коаліції відмовилися коментувати переговори, поки вони не матимуть офіційних повідомлень про пропозиції Совєтського Союзу.

У неділю, за день до переговорів у Москві, президент Джордж Буш сказав репортерам, що надає „великого значення" зустрічі Ґорбачова з Азізом і підкреслив, що він „підтримує зв'язок" з совєтським генеральним секретарем. На всі запитання про можливість мирного вирішення близькосхідного конфлікту Буш відповідав, що Ірак повинен вийти з Кувайту без всяких попередніх умов.

С. КОНЄВ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут у великій залі УНДому, Друга авеню, відбудеться в четвер, 21-го лютого, о год. 5:30 по полудні доповідь Сергія Конєва, одного із основоположників Руху, заступника голови Руху, активіста українського національного відродження, депутата Верховної Ради СССР. Темою доповіді є „Сучасна Україна і політика Кремля". Доповідь організує Фонд Руху за Демократизацію України.

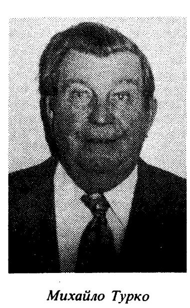
ПЕРШУНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ УНСОЮЗУ ЗА 1990 РІК

Михайло Кігічак

Василь Пастушок

Михайло Турко

Іван Пригода

Джерзі Сиґі, Н.Дж. — Підсумки організаційної праці за 1990 рік дали позитивні висліди. Річну організаційну квоту виконано на 80%. До найкращих організаторів минулого року належать такі першуни:

Михайло Кігічак — секретар 496-го Відділу у Сієтл, Ваш., єдиний член Клюбу „Сотників", який у 1990 році придбав 206 нових членів, забезпечених на суму 896,000 дол. М. Кігічак, відомий колишній організатор та союзний діяч Клівлендської Округи, після переходу на пенсію переселився до Сієтл. Нові члени, яких М. Кігічак приєднав до УНСоюзу, це молоді українські родини, які поселилися в околицях Сієтл, еміґруючи з різних областей України.

Василь Пастушок — головний контролер УНСоюзу, член 231-го Відділу Філядельфійської Округи, у 1990 році приєднав 45 нових членів на суму 317,000 дол. забезпечення. Він довголітній член Клюбу Заслужених Союзовців, а його громадська та церковна діяльність широко відома українцям у Пенсильванії та Делавері.

Михайло Турко — секретар 63-го Відділу, є першуном організатором у Пітсбурзькій Окрузі. У 1990 році приєднав 40 нових членів з життєвим забезпеченням на суму 236,000 дол. М. Турко належить до Клюбу Заслужених Союзовців.

Іван Пригода — довголітній секретар 200-го Відділу в Озон Парку, Н. Й., зорганізував 29 нових членів, забезпечуючи їх на 145,000 дол. І. Пригода — це організаційний першун Нюйоркської Округи, член Клюбу Заслужених Союзовців.

Всім першунам, заслуженим союзовцям і будівничим УНСОюзу, головний Екзекутивний Комітет складає щиру подяку і ґратуляції.

У змаганні за найкраще виконану організаційну квоту взяло участь 30 Округ. Першунами були такі 10 Округ:

1-ше місце — 144% виконаної річної квоти здобули Округа Трой — Олбані за приєднання 79 нових членів на 352,000 дол. забезпечення. Головою Округи є Павло Шевчук.

2-ге місце — 109% виконаної річної квоти здобула Округа Шамокін, Па., яка приєднала 76 членів на 331,000 дол. Головою Округи є Йосиф Чабан.

3-тє місце — 100% виконаної річної квоти припало Окрузі Піттсбурґ, Па., приєднавши 100 нових членів на суму 527,000 дол. Головою Округи є Андрій Джула.

4-те місце — 98% виконаної квоти належиться Окрузі Філядельфії, Па., за придбання 215, найвищого числа, нових членів, забезпечених на суму 1,537,000 дол. Головою Округи є Степан Гавриш.

5-те місце — 78% річної квоти виконали дві Округи: Торонто, приєднуючи 70 нових членів на 399,000 дол. забезпечення. Головою Округи є о. Мирон Стасів.

Монтареаль придбав 39 нових членів, забезпечених на суму 274,000 дол. Головою Округи є Текля Мороз.

6-те місце — 77% виконаної квоти взяла Округа Дітройт за приєднання 89 членів на суму 471,000 дол. Головою Округи є д-р Олександер Серафин.

7-ме місце — 76% виконаної річної квоти належиться Окрузі Чикаґо, яка приєднала 118 нових членів на суму 461,000 дол. забезпечення. Головою Округи є Роман Припхан.

8-ме місце — 73% виконаної річної квоти здобула Округа Ню Йорк за приєднання 113 нових членів на 532,000 дол. забезпечення. Головою Округи є Михайло Шпонтак.

9-те місце — 70% виконаної квоти належиться Окрузі Вунсакет, Р. Ай., яка приєднала 14 нових членів на суму 221,000 дол. забезпечення. Головою Округи є Леон Гардінк.

10-те місце — 65% виконаної річної квоти взяла Округа Ню Гейвен, Конн., приєднавши 39 нових членів на суму 192,000 дол. забезпечення. Головою Округи є д-р Михайло Снігурович.

Активну організаційну працю проявили у 1990 році 396 Відділів та 309 організаторів, які впродовж року приєднували нових членів.

Львів'яни плянують святкування в червні

Львів. — Народний Рух України, політичні партії та громадсько-суспільні організації Львівщини в червні 1991 року проводять відзначення пам'ятних подій в історії України, а також інші громадські заходи:

* 14-го червня — 100-річчя з дня народження в селі Зашкові, Жовківського району, полковника Євгена Коновальця;
* 23-го червня — День Пам'яти у 50-річчя початку масового комуністичного терору проти українського народу;
* 24-29-го червня — з'їзд учасників національно-визвольної боротьби та наукова конференція присвячена національно-визвольній боротьбі українського народу 1930-60 років;
* 30-го червня — 50-річчя проголошення Акту відновлення української державности;
* 16-29-го червня — 80-річчя львівського Спортового Товариства „Україна".

Для проведення всіх святкувань у Львові утворено організаційний комітет з участю представників всіх політичних партій та громадських організацій, які бажають взяти участь у підготові та проведенні відповідних імпрез.

Усі партії та організації, які мають конкретні пропозиції відносно святкувань, проситься представити їх в письмовій формі.

Проситься всі зацікавлені організації та окремих громадян з діяспори, які бажають взяти участь у святкуваннях, письмово зголоситися до оргкомітету для нав'язання контактів.

Адреса оргкомітету: Україна 290008 Львів, вул. Лесі Українки, 2, Управа НРУ, Оргкомітет „Червень 91".

У СВІТІ

ФРАНЦІЯ, ЯКА ТРАДИЦІЙНО рахувалася пристановищем для політичних втікачів, різко обмежила надання прав для постійного проживання для громадян з країн Третього світу і Східньої Европи. Французькі ізоляціоністи не відрікаються від встановлених давно принципів, але кажуть, що, мовляв, тепер до Франції приїжджає дуже мало політично загрожених осіб, а натомість країну заливають „економічні еміґранти", які не мають ніякого права зараховувати себе до політичних втікачів. Обмеження введено також для мадярів, чехо-словаків і поляків на тій підставі, що в тих країнах існують вже демократичні системи.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Німеччини Ґергардт Штольтенберґ відвідав Туреччину і при тій нагоді зустрічався з німецькими вояками, які стаціонують на турецьких базах. Як відомо, Німеччина вислала до Туреччини ескадрилю воєнних літаків і антиракетні системи „Гок" і „Ролянд". У зв'язку з цим 1,200 старшин і вояків німецького бундесверу перебувають у Туреччині. Міністер, відповідаючи на питання кореспондентів, заявив, що німецькі вояки прибули до Туреччини з єдиною метою: охороняти Туреччину, члена НАТО, перед евентуальною аґресією.

У ВІДНІ ЗНОВУ РОЗПОЧАЛИСЬ наради у справі роззброєння і зменшення війська в Европі. Кореспонденти і коментатори звертають увагу, що серед европейських делеґацій дещо змінилась настанова до Совєтського Союзу, особливо після того, як Москва не збирається знищувати жодної зброї, а перекидає її тільки за Урал, або ставить у стан замороження. Подібне діється також з військовими частинами. Кремлівські диктатори підписують двосторонні договори про відтягнення війська, наприклад, з Німеччиною, Мадярщиною, Чехо-Словаччиною та іншими країнами, звичайно коштом тих країн, на території яких стаціонує совєтське військо. Арґумент Москви, що, мовляв, нема де примістити здемобілізованих вояків і їхніх родин, викликає в Европі відпір. Німеччина багата країна і вона може заплатити понад 20 біл. долярів компенсації та побудувати тисячі мешканевих одиниць для „бідних совєтів"; інші країни не можуть собі позволити на такий люксус. Крім того СССР перетворив три моторизовані дивізії війська з тисячами танків у морську піхоту, зменшення якої не передбачається договорами. Таке крутійство Москви спричинилося до занепаду зневіри у віденські наради і у зменшення напруги в Европі.

ПІД ЧАС ВІДКРИТТЯ готелю „Голидей Інн" в Гонґ Конґу вибухнула бомба, в результаті чого три особи були поранені. Бомба була доставлена до готелю поштою і розірвалась коли черговий урядник розпечатував пакунок. Представник поліції заявив, що правдоподібно цей злочин не пов'язаний з війною в районі Перської затоки. Терористи просто вирішили виступити проти власників згаданих готелів, на що вказують їхні протести надіслані в численних листах на адресу директії „Голидей Інн".

В АМЕРИЦІ

У КАЛІФОРНІЇ МИНУЛОГО ТИЖНЯ відомий актор Кирк Даґлас і його попутник Ноел Бленк були поранені у повітряній катастрофі після того, як гелікоптер, в якому подорожували, зударився з літаком, що його вживають до фігур високого пілотажу. Двоє осіб у вище згаданому літаку були вбиті, їх прізвищ не подано. К. Даґлас, якому тепер 74 роки, був потовчений та легко поранений, але, як твердить Рулон Барлов, директор лікарні Сана Пола, він знаходиться в стабільному стані, одначе пілот вертольоту 52-літній М. Бленк, має поламані ребра і ногу та внутрішні поранення.

ЩОБИ ЗАСПОКОЇТИ ГРОМАДЯН, Перша лейді ЗСА Барбара Буш, дружина президента Джорджа Буша, вирішила не вживати державного літака на свою поїздку до Індіянаполісу, але полетіла туди комерційним літаком. Згідно з її власними твердженнями, зробила вона це тому, щоби доказати людям, що американські летовища є безпечними, не зважаючи на терористичні погрози, зв'язані з війною в околицях Перської затоки. На цю одноденну подорож Б. Буш полетіла летом ч. 257 летунської лінії „Ю.С. Ейр". На летовищі у Вашінґтоні Б. Буш, як і всі інші, переходила через метало-детектор, а урядові чинники заповіли, що окремого перегляду літак, що ним летіла дружина Президента, не проходив.

У САН ФРАНСІСКО впроваджено в життя закон так званого „домашнього партнерства". Цей закон не надає жодних леґальних прав, але дає законне визнання лезбіянським, гомосексуальним і різностатевим неодруженим парам. Після восьмилітніх зусиль виборці минулого листопада проголосували свою підтримку для цього місцевого закону, в якому говорилося, що пари, які хочуть зареєструватися у місцевій Міській раді „декляриють своє близьке спілкування взаємної опіки".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Цивільні жертви у війні проти Іраку

Хто з читачів переживав в Европі Другу світову війну, — той тямить, що розпочалася вона 1-го вересня 1939 року налетами німецьких літаків на всі вузлові комунікаційні пункти Польщі, першої жертви пакту Ріббентропа-Молотова про поділ сфери впливів у Европі між Третім Райхом і СССР. Бомби падали на залізничі станції, але й просто на площі й вулиці міст у білий день. У дальшому ході війни, коли у 1941 році Америка приступила до війни після катастрофи у Перл Гарборі (налет Японій на морську фльоту ЗСА), — американське й англійське летунство свідомо й пляново бомбардувало німецькі міста, і летунство німецьке робило те саме із містами в Англії. У велике румовище перетворилося славетне університетське місто Оксфорд у Англії й німецький Дрезден, один із світових центрів музеїв із незаступними скарбами образотворчого мистецтва. Не популяризують статистики жертв цивільного населення, але їхнє число за близько п'яти літ тієї страхітливої війни йшло на сотні тисяч, якщо не мільйони.

У війні проти Іраку міжнародна коаліція з Америкою у проводі проголосила принцип, що її збройні дії матимуть на цілі військові об'єкти Іраку, стоянки танків і ракетних катапультів-пристроїв, комунікаційні шляхи, якими йде довіз зброї й амуніції, мости на ріках Іраку, здогадні магазини газової й бактеріологічної зброї. Це так у теорії. Але у практиці...Як може пілот бомбардувальника чи моряк-артилерист біля далекострільної корабельної гармати нищити тільки військові об'єкти, щоб не було при цьому ніякої цивільної жертви?! Ірак — країна величиною приблизно як стейт Каліфорнія з 17-ма мільйонами населення, з густотою коло сотні осіб на одну квадратову милю. Всі його шляхи й усі мости — це засоби комунікації однаково для військового як і для цивільного руху. На телевізійному екрані показували, як одна стара жінка-мусульманка побивалася з плачем, чому американці бомбардують міст, віддалений далеко від Кувайту, якщо війна, мовляв, ведеться за Кувайт. До населення Іраку постійно говорить урядова антиамериканська пропаґанда, яка взяла собі цивільні жертви війни за головний предмет своїх виступів, змальовуючи американців, як нелюдів, які вбивають мусульманських жінок і дітей та нищать бомбами святі мусульманські пам'ятки. Заяви американських чи англійських керівних осіб, що спростовують ці твердження, не доходять до населення Іраку, а навіть не доходять до багатьох інших арабських країн, натомість Іракська пропаґанда розходиться по всьому мусульманському світі і вона таки має великий успіх, тим паче, що такі ворожі американцям країни, як Куба, Альжир, Ємен, Судан, і навіть Йорданія, підтримують Ірак і гостро осуджують Америку. Араби промовчують, що міжнародна коаліція проти Іраку охоплює теж кільканадцять країн, не тільки Америку, але там вічно говориться тільки, що це Америка в догоду Ізраїлеві воює проти мусульманського світу.

У минулу середу 13-го лютого в Іраку загинуло коло 200 цивільних людей і Ірак проголосив, що в цьому бункері у Багдаді загинуло під час американського нічного бомбардування літаками — 500 цивільних осіб, головно жінок і дітей. По цілому світі показали на телевізійних екранах, як виносять убитих і покалічених і як розпачають їх рідні. Це була справжня людська трагедія. Речник Білого Дому, секретар оборони й генерал летунства у Савдійській Арабії негайно склали заяву, висловлюючи співчуття родиним забитих, але пояснили в той же час, що цей бункер обслуговував іракський уряд, бувши одним із центрів іракського військового командування.

Араби, одначе, вірять іракській стороні, а не американським заявам. Виявилось також, що цифра 500 цивільних жертв, які ховалися у злощасному бункері, була дещо перебільшена. Але жертви є жертвами, і у світі захвилювалися. Суть у тому, що не тільки населення Іраку й багатьох арабських країн, але й ліво-ліберальні кола в Америці та пацифісти у всьому світі вину за цивільні жертви скидають на Америку, на Буша, а не на Саддама Гуссейна. У Другій світовій війні ніхто не дивувався цивільним жертвам — всі вважали, що це невідхильне нормальне зло війни, що гинуть цивільні люди, жертви жорстокого военного зудару. Тепер інша атмосфера, інші часи, інша конфіґурація сил. Совєтський Союз офіційно належить до міжнародної коаліції, але і він приєднався до співчуваючих Іракові. Кремль удає, що забув, як большевицькі чекісти жорстоко вбивали невинних людей: між ними жінок і дітей, у добі Сталіна. Війна — страшна річ. Ніхто не схвалює ані військових ані цивільних жертв війни. Але у кожній війні терпіли й гинули також цивільні люди і на це нема ніякої ради.

Микола Світуха

СПІЛЬНИЙ ФРОНТ ДЕМОКРАТИЧНИХ СИЛ

В обличчі посиленої кампанії проти самостійницьких організацій і демократичних установ і зростаючої загрози радикального повороту в СССР диктатури комуністичної партократії, треба уважати відрадним явищем створення Демократичного конґресу як „коаліції незалежних партій і рухів соціял-демократичної, ліберальної, національно-демокритичної і загально демократичної орієнтації".

З повідомлення установчої конференції Конґресу, яка відбулася в Харкові 26-27-го січня, виходить що Конґрес був заснований за співучастю коло 30-ох партій і організацій різних республік, в тому Народного руху України, Народного Фронту Білорусії, литовського „Саюдіса", Руху демокритична Росія, Соціял-Демократичної партії Росії та інших організацій. З української сторони, крім Руху, в установчій конференції взяли участь представники Демократичної партії України, Партії Демократичного Відродження України і Партії „Зелених".

На увагу заслуговує факт, що Демократичний конґрес поставив своєю головною ціллю „консолідацію зусиль демократичних сил для мирної ліквідації тоталітарного режиму, створення суверенних демократичних держав і демонтаж імперських унітарних структур в цивілізованій формі". Постановою Конґресу запевнено також, що всі його учасники зберігають повну самостійність дії, визнаючи потребу узгіднювати позиції та ініціювати спільні політичні акції в ситуаціях, де назріває загроза демократичним процесам в республіках.

В заяві Конґресу є потреба спільних акцій для „протиставлення політиці диктату по відношенні до республік, організації мирного спротиву спробам застосовувати насильство, формування суспільної опінії для захисту демократії, незалежности і громадського миру, а також для активної оборони признаних світовим суспільством фундаментальних людських і громадських прав".

Прийняття Конґресом таких постанов було наявною відповіддю на недавні спроби комуністичної партократії насильно захопити владу в Литві і Латвії. В свідомості, що подібні тоталітарні акції будуть продовжуватися і можуть поширюватися так довго, як теперішня унітарна система залишається при владі, учасники Демократичного конґресу видали звернення до молоді всіх республік, закликаючи її активізуватися в політичному житті, вступаючи в демократичні, соціял-демократичні чи ліберальні організації. Окремою заявою Конґрес засудив приказ міністра оборони і міністра внутрішніх справ СССР про введення військових патруль на вулицях міст. Ці зарядження характеризується як фактичне введення военного стану.

Велику увагу присвятив Конґрес проблемі референдуму, який мав би надати леґітимности новому союзному договорові, підготованому в кулуарах ЦК КПСС. Як відомо, референдум має відбутися в цілому СССР 17-го березня на основі закону проголошеного декретом Ґорбачова без потрібної консультації з законними проводами республік. Розраховуючи на спроможність партійних організацій в республіках обманути населення пустими обіцянками, партократія намагається за всяку ціну не допустити до мобілізації демократичних сил проти референдуму. Саме тому Конґрес прийняв заяву з закликом до парляментів всіх республік проводити не „всесоюзний", але республіканські референдуми. Пропонується поставити для тайного голосування наступні питання:

а) чи ви уважаєте можливим зберегти СССР як єдину федеративну державу?

б) чи ви уважаєте конечним перетворення СССР на спільноту суверенних держав?

В заяві Конґресу далі стверджується, що у випадку, коли б не вдалося перевести республіканські референдуми, конечно є закликати неселення всіх республік відмовитися від участи в референдумі, запропонованому Верховною Радою СССР.

Для дальшої координації намічених плянів Конґрес вирішив створити консультативну Раду, яка мала б подбати про заснування спільної інформаційної служби демократичних рухів і розглянути можливість видавати друкований орган.

З повідомлення аґенції „Постфактум" про Конґрес ще не можна зробити висновку, чи створення цієї демократичної коаліції стане засобом реальної яротидії зростаючому натискові комуністичної партократії на демократичні сили в республіках. Між самими демократичними організаціями існують серйозні різниці в підході до основного питання повної суверенности, чи перетворення теперішнього Союзу на якусь федерацію, конфедерацію чи економічну співдружність. Тоді, як демократичні рухи країн Прибалтики і Грузії недвозначно змагаються за повну незалежність, альтернативні концепції, що їх висувають речники різних інших республік, передбачають зовсім ще невиразно окреслені преґотативи для центру. Треба сподіватися, що всі демократичні сили, згуртовані в коаліційному Демократичному конґресі, стануть недвозначно на плятформі права кожної нації самостійно рішати про свій державний статус.

Стефа Гнатенко

РОЗМОВА ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ

Під час перебування у Ню Йорку начальника обласного управління освіти Львівської области Ірини Калинець відбулася зустріч із представниками Шкільної Ради в Америці д-ром Євгеном Федоренком і д-ром Ігорем Гурином. При зустрічі порушувались питання про співпрацю національних шкіл у діяспорі й на Україні. Оскільки розмова носила конкретний і діловий характер та йшлося про виховання нашої зміни, я вирішила записати цей обмін думок.

Д-р Є. Федоренко: — Пані Ірино, як Ви сприйняли наші книжкові посилки до ряду шкіл Львівської области та в управління, яке Ви очолюєте? Чи допоможуть Вам у Ваших задумках підручники, видані Шкільною Радою в Америці?

Ірина Калинець: — Щиро вдячні Вам за велику допомогу — поповнення наших книгозбірень українською літературою. Надіємось надалі на Вашу допомогу, співпрацю у становленні української національної школи на Львівщині.

Д-р І. Гурин: — Прошу уточнити, яким чином передачею підручників ми допомагаємо становленню шкільництва у національних школах на Україні, бо посилаємо їх обмаль через брак коштів, бо грошові видатки, пов'язані з друком книги та пересиланням, для нас є завеликі. Попри усі наші добрі наміри, ми не в силі забезпечити підручниками усю шкільну систему на Україні.

Ірина Калинець: — Безумовно цих підручників не вистачить для усіх шкіл. Але наші освітяни черпають багато матеріялів із книг, виданих у Вас, знайомляться із структурою підручників, і це дає змогу докорінно змінити вивчення вкрай необхідних курсів з української літератури, історії, географії, мистецтва на національному ґрунті. Ми створили також видавничу комісію, яка використовує Ваші підручники для підготування серійних видань для українського національного шкільництва.

Д-р Є. Федоренко: — Як Ви розцінюєте обмін учнями шкіл діяспори і України?

Ірина Калинець: — Вважаю, що це корисно для двох сторін. Діти українського походження, народжені в Америці, матимуть змогу познайомитись з далекою батьківщиною їх батьків, яку вони здебільшого сприймають через відчуття та знання батьків, родичів та родини. Діти ж з України матимуть можливість познайомитись з Америкою, зі своїми ровесниками, вихованими за межами рідної землі, і які не загубились в іншомовному оточенні і вивчають рідну мову, цікавляться Україною.

Д-р Гурин: — З яких реґіонів, на Вашу думку, потрібно присилати учнів у першу чергу?

Ірина Калинець: — Уважаю — з центральної України, а конкретніше — з Донеччини. Дітям з цих місцевостей більш необхідно ніж іншим познайомитись із життям наших поселень далеко за межами батьківщини. Їм піде на користь побачити і відчути, що, не зважаючи на довгі роки перебування в еміґрації, українці зуміли зберегти свою мову, культуру, національне обличчя. Це розбудить у дітей почуття національної гідности. Дасть сили для ствердження українського духу у себе на Батьківщині.

Д-р Федоренко: — А наших дітей куди б Ви порадили посилати?

Ірина Калинець: — До Львова та західніх областей України. З метою кращого вивчення та удосконалення мови. Окрім того ми маємо можливості прийняти влітку та спеціяльних дитячих таборах значну кількість учнів, для них підготовлена добра освітня програма.

Д-р Гурин: — Чи доцільний був би обмін викладачами?

Ірина Калинець: — Навіть вкрай необхідний. Нам уже потрібно методиста-психолога. Чи не могли б Ви посприяти у вирішенні цього питання? Можливо хтось погодився б приїхати під час навчального року?

Д-р Федоренко: — Під час навчального року важче, зручніше було б під час вакацій, але не робімо собі штучних бар'єрів. Можливо хтось відгукнеться на наш і ваш заклик. Нам у свою чергу потрібно було б викладача з української мови та літератури.

Д-р Ігор Гурин: — Чи доцільним було б проведення спільних учительських семінарів?

Ірина Калинець: — Цікаво. Ми обдумаємо як зорганізувати такий семінар на українських землях. Очевидно, кошти на переїзд за ваш рахунок. Ми не маємо валюти, а тому не можемо бути ввічливими і оплатити дорогу. Але користь такого семінару окупила б ваші видатки. Нам необхідно знайомитись ближче і по-діловому входити в контакти. Такий взаємозв'язок допоможе ближче познайомитись і обговорити кон-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Дарія Гординська-Каранович

Матіне молодих талантів

В нас часто буває таке, що відбудеться якась варта уваги імпреза, збере свою публіку, яка з признанням, а то й із захопленням сприйме даний виступ, — але з різних причин дана подія залишиться невідома ширшим колам нашого громадянства, завжди цікавого довідатися про те, що в нас появилися нові мистецькі таланти. З другого боку, самі молоді виконавці даної імпрези не раз даремно ждуть на те, щоб крім оплесків почути також якісь критичні зауваження на свої виступи. Щось подібне трапилося з Матіне молодих талантів, яке заходами нюйоркського відділу Союзу Українок Америки відбулося ще 2-го грудня минулого року в залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку. Отож я хотіла б згадати про цю імпрезу, що посідає своє місце в музичному житті нашої громади.

В першій точці програми виступив Марко Худьо, 15-літній баритон, який має за собою вже чимало виступів від часу, коли він співав ще дитячим голосом. Ознайомлений з естрадою, він вільно й музикально виконав „Думи мої, думи" Берковича в обробці Галі Клим; „Долі" в обробці М. Павловського, і „Пісню ночі" Вебера з „Фантом — опери". Він співав вільно і з запалом, скрізь було чутно, що його голос у стадії розвою. Одначе я хотіла б згадати, що досвідчені учителі співу в часі мутації молодого голосу взагалі не дозволяють співати. Проте молодий Марко взагалі не має вчителя співу, і тут саме була б моя щира порада, щоб він пішов на науку до професійного педагога, який не дозволив би йому в часі мутації голосу співати дуже високі тони, бо тим можна собі зовсім зірвати голос. Марко має добрий слух і відчуває музику. Йому треба допомогти розвивати його здібності у фахових руках.

Акомпаньювала Маркові на фортепіяні Марта Клюфас, яка, не зважаючи на свій молоденький вік, вміло пристосувала себе до соліста в ритмічному і виразовому напрямі. Було б цікаво послухати її як солістку.

Другою точкою програми був виступ піяністки Олі Протиняк з України. Вихованка найкращих педагогів Донецька, Харкова й Київської Консерваторії, вона відразу заблистіла індивідуальною звуковою фантазією в творах Моцарта, Мусорґського і Степового. Легкість і культура удару поєднуються в неї з її субтельним відчуттям душевних переживань. Відчуття стилів і можливостей фортепіянної фактури, одухотворене відтворення ідей композиторів живими звуковими барвами, — все те характеризує талановиту гру нашої піяністки, яку бажалося б почути на її власному концерті.

Христина Терлецька — альт, яка походить з музикальної родини — заспівала дві пісні Лисенка і Матюка. Її голос чим нижчий, тим кращий. Тому вона в творах Сондгайма і Шенберґа виявила заокруглену повнозвучність, свободу віддиху і ритмічну дисципліну. Терлецька — ґрадуантка Ратґерського університету, півтора року студіювала у відомої вчительки співу Діти Деллман. Вона, до речі, вже заанґажована до Стейтової репертуарної Опери.

За цю справді цікаву музичну імпрезу належиться вдяка Олені Процюк, Іванці Кононів і Дорі Рак, які безкорисно працюють над культурним вихованням нашої молоді.

Дещо з екологічної статистики

* За тривалістю життя України, славна колись своїми довгожителями, сьогодні посідає 32 місце у світі.

* В наслідок соціяльних і екологічних бід 38% дітей, що народжуються на Україні, мають розумові або фізичні відхилення від норми. Вроджені каліцтва зросли від 6 до 13 на 1 тисячу новонароджених.

* Україна посідає перше місце в світі за смертністю дітей. Перше місце у світі за онкологічними захворюваннями належить також Україні.

* Порушення генетичних процесів під впливом навколишнього середовища приводить до безплідности: в республіці 12% бездітних шлюбів.

* У суспільному виробництві України зайнято 92% жінок; 80% з них виконують тяжкі фізичні роботи. Важкі екологічні умови праці й побуту жінок спричиняються до медичних аномалій вагітних;

— збільшення ішемічної хвороби серця у 2 рази

— спонтанних абортів у 4-6 разів

— народження відсталих у розитку дітей 3 рази

— упродовж року 40,000 жінок не доношують вагітности.

— за останні 10 років народження глибоко недоношених дітей (менше 1,500 грамів) збільшилось у 5 разів.

* У зонах екологічного лиха, таких, як Запоріжжя, Дніпродзержинське, Рубіжне, Кременчук, Маріюпіль, народження дітей із різними спадковими хворобами збільшилось у 2-4 рази: онкологічні хвороби крови у дітей там у 5-8 разів вищі за середньостатистичний рівень.

Василь Ящун

ПЕРЕКЛАДНА ПОЕЗІЯ

„Wolodymyr T. Zyla, Johann Wolfgang von Goethe in der Ukrainischen Literatur", Ukrainische Freie Universität, Monographien, Band 49, München, 1989, 96 S.

Монографія „Йоган Вольфґанґ фон Ґете в українській літературі", видана Українським Вільним Університетом, становить собою один із важливих наукових дорібків д-ра Володимира Жили, продуктивного літературознавця і літературного критика, емеритованого професора Тексас Тех університету. Цим дорібком автор збагатив і німецьку і українську літературу. Важливість цієї публікації підсилена ще тим, що вона стосується поета світової слави, про якого Хозе Ортеґа і Ґассет справедливо сказав, що „Ґете — це одна з найвищих вершин у гірських пасмах поезії", а Жила, відзначаючи значення Ґете в своїй монографії, каже, що він „вказав нові шляхи в світовій літературі; з його творів черпали поети нев'янучі зразки мистецької майстерности й глибоких думок".

Добрий вступ до монографії написав Стюарт Аткінс, професор німецької літератури в Каліфорнійському університеті, перекладач „Фавста" на англійську мову. У монографії п'ять розділів: 1. Українські переклади лірики Ґете; 2. „Фавст" в українському перекладі Миколи Лукаша; 3. Франко і Ґете; 4. Переклад „Фавста" в системі нових концепції; 5. Розгляд статті Олександра Білецького п.заг. „Faust, eine Tragedie von Goethe" („Фавст", трагедія Ґете).

У перших чотирьох розділах Жила застосовує правильні критерії оцінки доброго перекладу, в основному співзвучні з критеріями Івана Франка в цьому питанні. На його думку, перекладач мусить брати до уваги не звичайне перенесення значення слів і фраз оригіналу у свій переклад. Йому треба засвоїти стиль автора, жанр і композицію твору, особливості образности твору, синтаксичну будову, метрику й мовні тонкощі, і тільки на основі цих елементів він може передати узгодження ориґіналу з перекладом і осягнути повноцінність перекладу. У світлі цих критеріїв Жила зіставляє численні цілісні уривки ориґінальних творів Ґете з паралельними перекладами їх на українську мову і переводить їх обсяжну й проникливу аналізу.

В першому розділі обговорює він п'ять перекладів баляди „Der Fischer" („Рибалка"), перекладачем якої були Петро Гулак-Артемовський, Пантелеймон Куліш, Іван Франко, Дмитро Загул і Микола Терещенко. Переклади перших двох слабкі в порівнянні з трьома наступними.

Творчому талантові Ґете більш усього відповідає лірика. Вона багата на зміст, теми, жанри й поетичні форми. Ґете, — каже Жила, — поет високої чутливости, співець краси й свободи. В його творах — об'єднання сміливих романтичних і героїчних мотивів та глибина думки; вони дають читачеві задоволення динамічною силою твору і чудовою майстерністю. Тому Шевченко правильно назвав Ґете „великим поетом". У цій ділянці Жила проаналізував вірш „Maifest" („Травневий фестиваль") в перекладі Ярослава Шпорти, „Prometheus" („Прометей") в перекладах Франка і Терещенка, „Erlkőnig" („Вільшаний король"), найкращий переклад якого зладив Максим Рильський. Рильському належить теж найкращий переклад Ґетового шедевру „Mignon" („Міньйон") у порівнянні з перекладами П. Куліша, Д. Загула і Б. Лепкого. Обговорено також „Die Venezianische Epigrammen" („Венеціянські епіґрами") у перекладі Марка Зісмана і „Dämmerung senkte sich von oben" („Сутінки спали згори") в перекладі Євгена Дроб'язка. Взагалі в українській літературі близько 200 перекладів ліричних творів Ґете, між ними 80 із всеосяжним відтворенням ориґіналів.

У другому розділі обговорено твір „Фавст" у перекладі Миколи Лукаша. У підсумках аналізи цього першого повного перекладу Ґетового шедевру Жила стверджує, що цей переклад є не тільки відтворенням першотвору українською мовою в єдності форми й змісту, але одночасно вдалим відображенням мистецької дійсности за допомогою гармонійного поєднання засобів поетичної мови на всіх її текстуальних рівнях, від лексики й семантики до фонетики включно. Переклад у багатьох місцях так сильно й переконливо зладжений, що становить собою немов би ориґінал. Цей потужний переклад є великим надбанням української літератури.

У третьому розділі — Франко і Ґете — обговорено такі твори Ґете в перекладі Івана Франка: „Der Fischer" („Рибалка"), „Der Gott und die Bajadere" („Бог і баядера"), „Die Braut von Korinth" („Наречена з Коринту"), першу частину „Фавста" і фраґмент другої частини „Helene und Faust" („Гелена і Фавст") і епос „Hermann und Dorothea" („Герман і Доротея"). Цей останній є першим національним і цілісно патріотичним твором Ґете.

Франко є автором віршової казки „Лис Микита", у творенні якої він до певної міри користувався твором Ґете „Reineke Fuchs", перерібкою середньовічнього епосу „Reineke de vos", проте твір Франка є твором ориґінальним.

Ґете поєднав у собі елементи романтичні й клясичні, об'єктивні й суб'єктивні, вважаючи, що поезія повинна бути чиста й прозора, мусить коренитися в дійсності і водночас мусить певні реальні явища виражати в поетичній формі. Франко уважає, що література своїми темами, змістом і мотивами мусить бути багата як і життя, при чому кожний поет мусить мати свій власний творчий погляд і свій власний стиль, яким він відрізняється від інших поетів. Цей погляд засвідчує зв'язок Франка з Ґете, унаявлений особливо у Франковій ліричній драмі „Зів'яле листя", яка, на думку Жили, є подібна до роману Ґете „Die Leiden des jungen Werthers" („Страджання молодого Вертера"); в німецькій драмі — скриті переживання Ґете; в українській — скриті переживання Франка.

Основною темою четвертого розділу є скупульозна характеристаки перекладу „Фавста", що його зладив буковинець Дмитро Загул, поет, філософ, учений і перекладач. Жила стверджує, що цей переклад дає повну інтерпретацію першотвору, до якого він дуже близький своєю метрикою, молодійністю, метафоричним упорядкуванням і стилістичними засобами. Це тому, що Загул був не тільки добрим перекладачем, але й добрим дослідником епохи Ґете, зокрема періоду, в якому постав „Фавст".

У п'ятому розділі монографії обговорює Жила багату на зміст і форму статтю Олександра Білецького, в якій накреслено головні етапи праці Ґете над „Фавстом".

Монографія проф. Володимира Жили — це солідно досліджена наукова праця, яка виявляє авторове досконале знання предмету щодо змісту і методи опрацювання. Вона цінна для німецької і української літератури — для літературознавців зі знанням німецької мови та для студентів коледжів і університетів з відповідними програмами літературних курсів. Українському Вільному Університетові належить призвання за її видання, а Іванові Жилі, родичеві автора, президентові Зальцбурзького Ляндтаґу, призвання за щедру піддержку цього видання.

Два ювілеї

В неділю, 11-го листопада, Осередок СУМ ім. 30-го червня в Йонкерсі, Н. Й., відзначив 40-ліття свого існування і 25-ліття існування спортової ланки „Крилаті". З цієї нагоди влаштовано святочний бенкет, в якому взяло участь понад 200 осіб, в тому числі багато представників місцевих урядів, включно з посадником міста Йонкерсу. У своїх привітах вони складали осередкові признання за довголітню зразкову працю для культурного й фізичного виховання молодих українців.

Від крайової управи СУМ склав привіт Корнель Василик, а від проводу Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК) Богдан Стебельський. Були також представлені всі місцеві організації Визвольного Фронту і голова Відділу УККА в Йонкерсі Мирослав Климко зложив привіт від їх імени. Д-р Орест Козіцький, теперішній голова осередку, у своєму слові поінформував про працю осередку, а Роман Глушко, голова „Крилатих", про розвиток і успіхи спорту. Бенкет почав молитвою парох церкви св. Михаїла о. Едісон Бойко. Товстмайстрами церемонії були Ярослав Палилик і Марійка Козіцька.

У програмі бенкету були мистецькі виступи танцювальних ансамблів молодшого юнацтва під мистецьким керівництвом Володимира Юрченка і виступи відомого ансамблю „Чайка" під керівництвом хореографа Ореста Русинка. Новостворений вокальний ансамбль „Світанок" під керівництвом Дарки Горбачевської і юнацький хор під керівництвом Оксани Макаренко доповнили програму. Цікавим додатком до програми були коломийки про працю осередку. На закінчення о. Ігор Міджак відмовив молитву.

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ обстріляли з автоматичної зброї забудування американської амбасади в Бонні, повідомляє аґентство Ассошіейтед Пресс з Німеччини. Правда, терористи стріляли з другого боку ріки Райн і тому крім незначних матеріяльних шкод, ніхто не був забитий чи поранений. Згідно з інформацією поліції, в напрямі амбасади було скеровано 60 стрілів, але в головний будинок амбасади попало тільки 15 куль. Представник німецької прокуратури Ганс-Юрґенс Ферстер заявив, що в терористичній акції брало участь три особи, два з них стріляли, а третій був водієм автомобіля.

В ІНТЕРВ'Ю, ОПУБЛІКОВАНІМ у французькому журналі „Експресс" прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Шамір заявляє, що його країна готова дуже рішучо виступити проти Іраку, особливо в ситуації якщо Саддам Гуссейн буде далі обстрілювати ізраїльські міста ракетами „Скад". Очевидно, Ізраїль буде координувати свої дії із З'єднаними Стейтами Америки і головним командуванням військ коаліції в Савдійській Арабії. „Ми не хочемо, щоб Ізраїль обороняли ЗСА чи будь-яка інша країна, — заявив Шамір, бо ми вважаємо таку ситуацію неприємливою для ізраїльського народу". Ї. Шамір виявив бажання приступити до коаліції держав, які змагаються проти Іраку. Інтерв'ю Ї. Шаміра викликало оґірчення в Пентаґоні.

Вітаємо Владику В. Лостена

Падав сніг — мокрий, густий, швидко покривав землю, що й через вулицю нічого не було видно.

Надвечір телефони не переставали дзвонити: що робимо завтра, як поїдемо... Чому таке стурбовання завтрішнім днем, завтрішньою поїздкою? А це тому, що представники громадських організацій плянували вшанувати в суботу, 12-го січня Владику Василя Лостена з нагоди його іменин та Нового Року. Такі відвідини у Владики стали традицією, яка відбувається кожного року.

Та в суботу вранці зовсім випогодилося. Цього року зібралося більше представників, як минулими роками, а між ними приємно було зустрічати багато нових, вже з молодшого покоління.

Чому наша участь у вшануванні Владики є така численна? Відповідь зовсім проста: постійна, жертвенна праця, задуми, проєкти і пропозиції Владики Василя допомогти нашій Церкві і нашому народові є такі великі, що кожний спішить сказати йому бодай одне слово: „дякую". Не будемо вичислювати всіх заслуг Владики, вони відомі нашій громаді, але варто підкреслити хоч би те, що Владика Василь один з перших Владик, який не вагався їхати в Україну, щоб там стрінутися з нашими єпископами, духовенством і вірними.

Мирослав Іван Кардинал Любачівський призначив його своїм особистим висланником для справ Католицької Церкви в Україні. Щоб виконати завдання, доручені Блаженішим Мирославом Іваном, а пізніше Єпископською Конференцією в ЗСА, Владика Василь уже чотири рази їздив в Україну, щоб ближче приглянутися, як справи розвиваються та проводяться в життя. Перебуваючи в Україні, Владика Василь відвідував церкви, семінарії, монастирі, провадить розмови з урядовими чинниками в справі віднови тих будинків, або поставлення нових та є одним із чільних організаторів духовної та матеріяльної допомоги.

Владика Василь є членом спеціяльного комітету при Національній Конференції Єпископів в ЗСА для допомоги відродженим Церквам у Східній Европі. Також прийнято пропозицію Владики — проєкт „Надія" для Львова з наміром допомогти урухомити під проводом Української Католицької Церкви шпиталь для бідних, заснований Слугою Божим Митрополитом Андреєм Шептицьким. Надзвичайний задум „Проєкт Коляда" — Владика звертається до всіх парохій з проханням провести цьогорічну коляду на пряму допомогу Україні. Слід також підкреслити, що недавно Владика Василь одержав за свою працю почесну медалю Еллис Айленд.

В гостях у Владики Василя (зліва): о. митрат М. Берко, Лідія та Василь Ленцики, ред. Ігор Длябога, Владика Василь Лостен, мец. Роман Гуглевич, д-р Ярослав Падох.

Прийняття відбулося в палаті-музею в новозбудованій частині, прикрашеній образами Труша і Новаківського. Тут Владика зустрів гостей, з якими вітався. Гості при смачній і гарно влаштованій перекусці зустрічали давніх знайомих і пізнавали нових та при тій нагоді мали змогу оглянути музей, а головно нову частину „Лемківщина" і музей „Карпатської України" та чудові народні строї, мистецько оформлені Любою Волинець. Обід відбувся в їдальні Колеґії св. Василія, який започатковано колядою-молитвою.

Мец. Роман Гуглевич, голова 1000-ліття Комітету, громадський дояч та представник української громади в Ню Йорку, першим привітав Владику, підкреслюючи його заслуги для нашої церкви в ЗСА і Україні. Відтак вітали Владику д-р Іван Сєрант — від Спортового Клюбу, Ярослав Оберишин — від Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч", Ігор Длябога — від Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Ню Йорку, Слава Рубель — від Світового Конґресу Вільних Українців, д-р М. Снігурович — від Централі УККА, Леся Ґой — від СУА, Лев Футала — від громади Йонкерсу, о. протоієрей Іван Терлецький — від головної управи „Провидіння", Рома Гайда — від Українського Патріярхального Товариства Америки, о. митрат Марко Берко — від вірних дієцезії Стемфорду, о. ігумен Олександер Гавкалюк — від Чину Св. Василія Великого. Серед присутніх був д-р Ярослав Падох, колишній голова НТШ.

Гість з України д-р Дмитро Степовик, вітаючи Владику, подарував йому образ Матері Божої та висказав вдячність і признання для Владики в імені українців на рідній землі за його труд.

Після побажань кожного промовця присутні співали „Многая літа", кожний раз на іншу мелодію.

Владика подякував присутнім, що не забувають його і приходять з днем його святого іменинника Василія Великого і немов пригадують йому, щоб він наслідував свого великого іменинника і також робив великі діла, як він робив. А святий Василій був не лише великим реформатором монашого життя, але також в модерному розумінні дуже проґресивний єпископ. Він будував шпиталі, захоронки, школи — одним словом, робив великі і корисні діла для своїх рідних.

„Чи я своїми скромними силами так гідно наслідую свого іменинника, то вже не моя річ про себе говорити, — сказав Владика Василь. — Ваші щирі і теплі слова, сказані на мою адресу, приймаю не для себе особисто, але радше для нашого народу, бо Церква — це народ, а епархія — це її провід".

Під кінець Владика Василь поділився з присутніми приємною вісткою, що Святіший Отець, Папа Іван Павло II, наділив д-ра Василя Ленцика спеціяльним відзначенням — золотою медаллю й грамотою (Папського Хреста Заслуги за Церкву і Святого Отця) за його заслуги для Церкви і народу.

Вручаючи ці відзначення, Владика Василь ще й від себе підкреслив працю і заслуги д-ра Василя Ленцика, бажаючи йому сили й здоров'я ще на довгі літа, а присутні прилучилися до того побажання, відспівавши „Многая літа". Д-р В. Ленцик щиро подякував Владиці за одержане відзначення.

Хоч була приємна і товариська атмосфера, спільною молитвою-колядкою треба було прощатися до наступного року.

Слава Рубель

ІТАЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ затримала на летовищі в Римі кількох громадян арабських країн, правдоподібно потенційних терористів. Міністер внутрішніх справ Італії Вінченцо Скотті заявив, що державна служба безпеки має достовірні інформації, що затримані особи належать до відомих терористичних організацій і прибули вони до Европи з чітко окресленим завданням. Уряд Італії наказав зміцнити охорону усіх урядових об'єктів, а предствник уряду заявив, що після слідства затримані особи будуть вислані з країни.

Розмова...

(Закінчення зі стор. 2)

кретно питання, зв'язані із шкільництвом. Взаємоконтакти завжди підштовхують до творчої праці, виникають нові ідеї, спричинюються до проґресу.

Д-р Федоренко: — Це можливо зробити в системі проведених наших літніх семінарів на Союзівці.

Д-р Гурин: — Чи доцільно було б провести всеукраїнську конференцію викладачів шкіл, на яку б зібрались вчителі — україністи з усіх континентів та країн?

Ірина Калинець: — Це цікаво і потрібно, але вимагає великих зусиль і затрат на організацію. Конечно подумати і детально розробити плян у практичному вирішенні цього питання. На мою думку — це питання на дальшу мету. для цього необхідно розробити програму, вирішити місце зустрічі і тому подібне.

Усі ці питання, які порушували у своїй бесіді керівники українського шкільництва, вимагають окремих розробок у деталях, які здійснюватимуться в ході співпраці. Очевидним стає і те, що всі ці заходи вимагають допомоги української громади, усіх, кому не байдужа доля наших дітей — нашої зміни, нашого майбутнього. І ще одного хочеться, щоб завжди були відчиненими двері на батьківщину і з батьківщини у світ. Тоді чіткіше бачиш перспективи.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 24-го лютого 1991 р., о год. 2-ій по пол. в залі Дому Округи у Філядельфії, Па.

5004 N. Old York Rd., Philadelphia, Pa.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424, 430, 479.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Василь Пастушок, головний контролер УНС
Стефан Гавриш, головний контролер УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Стефан Гавриш, голова
Дмитро Федорійчук, секретар — **Петро Тарнавський**, касир
д-р Богдан Гнатюк, почесний голова

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу СИРАКЮЗИ/ЮТИКА, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 2-го березня 1991 р., о год. 1-ій по пол. в залі Українського Народного Дому

317 West Fayette Street, Syracuse, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 271, 283, 317, 330, 484

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Володимир Корчинський, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Проф. д-р Іван Гвозда, голова
Ярослав Сенишин, секр. — **Микола Велич, касир**

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий..."
— Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками".
Професор Віллєм Ваґенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з юридичної психології", Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде повішений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного".
— Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) в нашій країні".
— Конґресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конґресовий рекорд" з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса".
— Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми осягнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу КЛІВЛЕНД, Огайо

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 2-го березня 1991 р., о год. 4-ій по пол. в залі церкви св. Йосафата

5720 State Road, Parma, Ohio

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

18, 50, 102, 108, 112, 115, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 295, 328, 334, 336, 346, 358, 364.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного предсідника УНСоюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Уляна М. Дячук, головний предсідник УНС
Тарас Шмаґала, головний контролер УНС
Василь Ліщинецький, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Василь Ліщинецький, голова
Петро Пенґрин, секретар — **д-р Зенон Голубець, касир**

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... **$ 6.00**

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) **$10.00**

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч х 8 шпальт) **$10.00**

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фотерепродукція на одну шпальту .... **$ 8.00**
Фоторепродукція на дві шпальти **$10.00**
Фоторепродукція на три шпальти **$12.00**

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... **$ 6.00**

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) **$10.00**

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації **до ПОНЕДІЛКА**

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСИДРИ

Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціяльне прохання.

САМЕ ТЕПЕР ПОРА ПЛЯНУВАТИ НА МАЙБУТНЄ!

РОЗСУДЛИВІ ЛЮДИ, ТАКІ, ЯК ВИ, ПОВИННІ ПОРОБИТИ СТАРАННЯ, ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СОБІ МАЙБУТНІ ПРИБУТКИ, АЛЕ ТАКІ, НА ЯКІ МОЖНА ВПОВНІ РОЗРАХОВУВАТИ І ЯКІ ЗАСТУПЛЯТЬ ВАШ ЗАРОБІТОК, ЯК ПІДЕТЕ НА ПЕНСІЮ.

ПИШІТЬ АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ, ЩОБ ЗАСЯГНУТИ ДАЛЬШИХ ІНФОРМАЦІЙ ВІДНОСНО

ПЕНСІЙНОЇ ГРАМОТИ УНСОЮЗУ,

ЯКА ПЛАТИТЬ САМЕ ТЕПЕР 8 1/2% РІЧНО І ЯКІ Є ВІДРОЧЕНІ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ.

До: Українського Народного Союзу, Інк.
P.O. Box 17A, Jersey City, N.J. 07303. Tel. (201) 451-2200; 1-800-253-9862

☐ Прошу докладно поінформувати мене про ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ УНСОЮЗУ
☐ Я не є членом, але мені цікаво довідатися про життєве забезпечення УНС
☐ Для мене ☐ Для моєї рідні
☐ Прошу ближче поінформувати мене про ....

Ім'я і прізвище ....
Вулиця, або поштова скринка ....
Місто .... Стейт/Провінція .... Поштове ч. ....
Число домашнього телефону .... Число тел. в праці ....
Мій вік .... Вік жінки/чоловіка .... Вік дітей ....

Громада Ансонії відзначила свято державности

Українська громада Ансонії, Конн., святочно відзначила 73-ту річницю проголошення незалежности України у вівторок, 22-го січня в головній залі міського будинку.

Свято відкрив Франк Ф. Стубань, організатор імпрези і секретар 67-го Відділу УНС. Він привітав запрошених гостей, учасників, репортерів та представників преси й телевізії. Опісля Ф. Стубань представив запрошених представників, серед яких були: господар імпрези Томас П. Кліфорд III — мейор Ансонії, Ричард А. Ґранде — мейор міста Дербі, Михайло Е. Паковта — мейор Шелтону, Волтер Зелінські — адміністратор міста Шелтону, два стейтові конґресмени, Ален Р. Шлесінґер та Жак В. Беткоскі, отець Петро Скрінковський — парох церкви свв. Петра і Павла в Ансонії, і інж. Мирослав Троян, голова 67-го Відділу УНС.

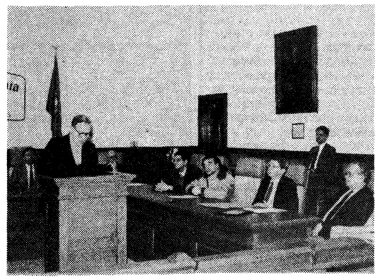
Отець П. Скрінковський провів молитву і коротким словом підкреслив терпіння українського народу під час довгої історії.

Мейор Т. Кліффорд привітав присутніх учасників імпрези і відчитав проклямацію, призначаючи день 22-го січня 1991 р. Днем української незалежности і звернувся до всіх горожан без огляду на їх етнічне походження визнати боротьбу українського народу за його найбільш дорогі права.

Мейор Р. Ґранде прочитав видану ним проклямацію в День української незалежности, зазначуючи, що український свободолюбивий народ ніколи не погодився на домінацію совєтської влади.

Мейор М. Паковта, який є українського походження, проголосив проклямацію, висловлюючи свій подив на силу і витривалість українського народу в стремлінні до своєї незалежности.

Стейтові конґресмени А. Шлесінґер і Ж. Бетковські передали Ф. Стубаневи проклямацію, проголошену Генеральною Асамблеєю стейту Коннектикат в 73-ту річницю Дня української незалежности.

Зліва: мейор Ансонії Томас П. Кліффорд III, отець Петро Скрінковський, ст. конґресмен Ален Р. Шлесінґер, мейор Дерби Ричард А. Ґранде, ст. конґресмен Жак В. Бетковскі, мейор Шелтон Михайло Е. Паковта, адміністратор Шелтону Волтер Зелінскі. Промовляє Мирослав Троян — голова 67-го Відділу УНС.

Головним промовцем був М. Троян, який, нав'язуючи до подій в 1918 році, зазначив що ця мирна демонстрація української громади є виявом солідарности й підтримки для українського народу в його боротьбі за свободу і незалежність. Більш докладно М. Троян представив події, які відбувалися в Україні у минулому році. Він підсумував значення проклямації про суверенітет України, який був прийнятий парляментом України 16-го липня 1990 р. Очайдушна голодівка українських студентів на головній площі Києва допомогла демократичним силам України у їхніх змаганнях. Однак Комуністична партія, користаючи з війни на Близькому Сході, перейшла у протинаступ цього року.

М. Троян звернувся до всіх присутніх, щоб вони писали до своїх конґресменів у Вашінґтоні в обороні правної боротьби українців за їхні людські і національні права. Останні криваві події у Прибалтиці тільки підтверджують гостроту спротиву партократії й вимагають дії від нас усіх.

На цій імпрезі зібралось понад 40 громадян, які після промов вийшли перед міський будинок, де під спів американського і українського гимнів вивішено на щоглі український прапор та зложено вінок.

Товариство св. Імени і парохіяльні організації церкви свв. Петра і Павла в Ансонії зорганізували перекуску для присутніх у залі посадника.

HELP WANTED

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

особу зі знанням української і англійської мов. Досвід в адмініструванні підприємства побажаний.

Медичне забезпечення, пенсійний плян і інші бенефіти. Платня після умови.

Проситься висилати резюме до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807

Маємо на складі новий мистецький альбом

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕДЗВІН

Писанки і поезії Оксани Лятуринської

Вступна по-англійськи *Ганни Мазуренко*

Видання Організації Українок Канади ім Ольги Басараб — Відділ Торонто, В-во „Новий Шлях", Торонто, 1986, стор. 83. Тверда обкладинка, ціна 20.00 долярів.

Замовляти

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey Citj. N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі зобпв'язує 6% продажного податку

УВАГА УЧНІ/СТУДЕНТИ!

ЧИ ВИ БАЖАЄТЕ ПЕРЕПИСУВАТИСЯ ІЗ СВОЇМИ РОВЕСНИКАМИ НА УКРАЇНІ?

СТУДЕНТИ УКРАЇНИ бажають з Вами листуватися. Якщо Ви згідні, УНСоюз постарається підшукати для Вас відповідного товариша/шку у листуванні у Вашім віці.
Просимо виповнити нижчеподану анкету і вислати на адресу:

Andre J. Worobec
Fraternal Activities Coordinator
Ukrainian National Association
30 Montgomery St. 3rd fl.
Jersey City, N.J. 07302

Ім'я і прізвище ....
Дата народження ....
Адреса ....
Місто ....
Стейт/провінц. .... **пошт. код.** ....
Я хочу переписуватися з (......) хлопцем (......) дівчиною у віці (......) років (......) не робить різниці.
Я .... є членом — Пласт (....) - СУМ (....) - ОДУМ (....) — УНС — Відд. ч. .....
Інші — організації ....
Я цікавлюся ....
Мій „пен пел" мав/мала зацікавлення ....
не робить різниці ....
Підпис учня/учениці ....